

ANALIZA

Mateja Perpar

OSEBE:

ANALITIK, odločen, profesionalen, na trenutke malce zdolgočasen, 45 - 50

PRVA ŽENSKA (SONJA), srednjih let, okrog 48–50

DRUGA ŽENSKA (BLAŽA), srednjih let, okrog 48–50, svetlolasa, malce bolj okrogla, živahne narave

TRETJA ŽENSKA (DORA), starejša, okrog 60, s kadilskim glasom, malce povaljana in neprespana

ČETRTA ŽENSKA (JANJA), mlajša od drugih, med 30 in 40, se zelo pravilno izraža

PRVI MOŠKI (TONE), srednjih let, od 48 do 52, govori precej počasi

DRUGI MOŠKI (MIRKO), mlajši, precej zadržan, govori zelo tiho

MOŠKI PRIŠLEK

MOŠKI S PURANOM (DAMJAN)

ŽENSKA S POROM

Še dva moška glasova (moška s hrano in kuhinjskimi pripomočki)

Zaslišimo sproščujočo, meditativno glasbo (CD z elektronsko glasbo, zvoki morja in klice galebov), ki med govorom postane tišja, v premorih pa spet glasnejša. Po vsaki izpovedi slišimo klice galebov, ki zvenijo kot smeh.

Glasba traja minuto ali dve, nato:

ANALITIK: Tako, počasi se bližamo koncu uvodne meditacije. Globok vdih in izdih. (*Slišimo vdih in izdih udeležencev.*) Spustite roke in odprite oči. (*Premor.*) Spet je teden naokoli in čas za naše druženje. Lep pozdrav vsem udeležencem delavnice za analizo sanj. Pravila že poznamo. Kdo bi začel?

PRVA ŽENSKA (*govori precej hlastno in malce preveč glasno*): Bom jaz.

ANALITIK: Izvolite.

PRVA ŽENSKA: Torej, včeraj se mi je sanjalo, da moram nekam prit. Za vsako ceno. No, stojim na peronu in čakam vlak. Zelo sem nestrpna. Vlak končno pride in ko ga zagledam, skočim na progo in začnem teči. Nenadoma spoznam, da tečem pred njim. To je tak star vlak, na paro. Jaz tečem, tečem, vlak je vedno bliže, sopiha, slišim ga, kako se približuje, tudi jaz sem vsa zasopla, ne morem več, ne morem več, in ko že čutim, da se me dotika, se naenkrat vse spremeni, spet stojim na peronu in čakam. (*Premor.*) To je to.

Vsi molčijo, med glasbo slišimo klice galebov, ki zvenijo kot smeh. Po kratkem premoru se analiza nadaljuje.

ANALITIK: Hvala, Sonja. (*Premor.*) Je kdo dobil kakšno asociacijo?

Nekaj časa so vsi tiho, potem spregovori Druga ženska.

DRUGA ŽENSKA: Ja, jaz mam asociacijo.

ANALITIK: Izvolite, Blaža.

DRUGA ŽENSKA: Sonja, ko si rekla peron, sem se spomnila, kaj sem jaz sanjala dva dni nazaj, v nedeljo mislim, da je blo. (*Kratek premor.*) Prejšnji večer sem gledala muzikl Evita, najbrž sem zato mela take sanje. No, v mojih sanjah sem bila natarica ...

ANALITIK: Smo rekli, da bomo govorili v sedanjiku, Blaža.

DRUGA ŽENSKA: Joj, oprostite. *(Se malce odkašlja.)* No, v teh sanjah sem natarica, ne, v enem baru. Takem bolj slabem. Grozno mi je dolgčas, nič posebnega se ne dogaja, strežem pijačo, vse je tako bolj temačno, res dolgčas. Naenkrat stopi skoz vrata tisti igralec, Banderas, Julio *(Izgovori Banderas, Julio.)* ali kaj je že ...

ANALITIK in PRVA ŽENSKA: Antonio ...

DRUGA ŽENSKA: No, pa Antonio ... Naroči pijačo in me ves čas gleda. Pride konc šihata, in ko zaprem, stopi k meni, me zgrabi okrog pasu, *(čedalje bolj vzneseno)* zasuka, položi na mizo, potem me celo namaže s salso in jo polize z mene. *(Se rahlo odkašlja.)*

Vsi molčijo, med glasbo slišimo klice galebov, ki zvenijo kot smeh. Po kratkem premoru se analiza nadaljuje.

ANALITIK *(mirno, nevtrarno)*: Želite še kaj dodati?

DRUGA ŽENSKA: Kaj pa vem. Ko sem se zbudila, me je mož čudno gledal, ker sem najbrž kaj rekla v spanju. *(Zavzdihne, bolj zase.)* Se mi je zdel tako grd, ves neobrit, pa slino je mel na bradi. Tko mal zasušeno. *(Kratek premor.)* Konec, konec.

ANALITIK: No, zdaj pa Dora, vi ste vedno radi tretji.

TRETJA ŽENSKA: Jaz nisem pa nič sanjala.

DRUGA ŽENSKA: Ah, Dora, ti to vedno rečeš.

ANALITIK: Prosim vas, gospa Blaža, pustite me, da jaz vodim pogovor.

Premor.

ANALITIK: Ste slabo spali?

TRETJA ŽENSKA *(odkritosrčno)*: Nažgala sem se ga.

DRUGA ŽENSKA *(karajoče)*: Dora!

ANALITIK: Gospa!

DRUGA ŽENSKA: Se oproščam. Sem že tiho.

ANALITIK (*Tretji ženski*): Ves teden niste nič sanjali?

TRETJA ŽENSKA: Ne spomnim se.

ANALITIK (*profesionalno*): Prosim, Dora, potrudite se. Tu smo tudi zaradi vas.

TRETJA ŽENSKA: Naj kdo drug pove.

ANALITIK: No, je kdo dobil kako asociacijo?

PRVI MOŠKI (*se odkašlja*): Ehm, jaz bi pa tole povedal ... (*premor*) No, tako gre ...

TRETJA ŽENSKA (*ga prekine*): Oprostite, a lahko vseeno jaz?

ANALITIK: Saj poznate pravila, vprašajte Toneta, če se strinja.

PRVI MOŠKI: Ja, ni problema.

ANALITIK: Izvolite.

TRETJA ŽENSKA (*se malo obotavlja*): No, to ni blo včeraj. Včeraj sem bla čist aut. Je blo par noči nazaj, ne vem točno. Sanjala sem, da hodim po vodi. Grozno me tišči lulat. (*Potegne zrak skozi zobe.*) Hodim, hodim, iščem WC, nikjer nič, sama voda. Ko me tako tišči, da ne morem več zdržat, si rečem, kaj, saj je itak povsod voda, bom pa kar v vodo. Počepnem, pa si zmočim plašč ... sem mela plašč oblečen, pa sploh ni blo mraz. Me jezi, ker sem ga zmočila, vstanem, se obrnem, takrat pa stoji en moški pred mano, policaj. Tak z brki. Pravi: gospa, to je prepovedano. Potem sem se pa zbudila.

ANALITIK (*krajši premor*): Je to vse?

TRETJA ŽENSKA: Ne, ni še konc. Sem šla na WC, pridem nazaj, se uležem in mislim, da ne bom mogla več zaspāt. Pa sem takoj zaspala. Sanjam, da sem majhna punčka in grem v zabavišni park. Vse se sveti, muzika igra, jaz hočem na vrtiljak, takrat pa pride policaj, ta z brki, in spet pravi: to je prepovedano. Potem hodi za mano in teži. Vse je prepovedano. Streljanje,

jahanje, guncanje, vse je narobe. Na koncu sem že tako jezna, da zgrabim kepo blata in ga namažem po obrazu. (*Premor.*) Potem sem se pa zbudila.

Vsi molčijo, razmišljajo, med glasbo slišimo klice galebov, ki zvenijo kot smeh. Po kratkem premoru se analiza nadaljuje.

ANALITIK: Hvala, Dora. (*Kratek premor.*) Boste zdaj vi, Tone.

PRVI MOŠKI: No, zdej pa bom. (*Tretji ženski na šaljiv, domač način.*) Jest sem tut polcaj, gospa, a veste to? Sam brkov pa nimam.

Druga ženska se zahihita.

ANALITIK: Tone, izvolite.

PRVI MOŠKI (*še ni dokončal šale, Tretji ženski*): Zarad mene lahko guncate kolkr čte. To ni nč kaznivga.

Druga ženska se hihita.

PRVI MOŠKI (*zadovoljen z odzivom*): No, bom zdej povedou, kaj sm sanjou. Greva jest pa moja na morje. Tku ku vsak let. Jest vozim, radio igra Avsenike, nč gužve na cest, vse kt mora bit. Sva že skor pr konc, ko poč guma. Moja se ustraš. A nis mogu bit bl previden, prau. Kaj bova pa zdej? Jest sm na zunej miren, ampak na notr me pa žre. To je lahko drag špas. (*Premor.*)

ANALITIK: Ste potem še kaj naprej sanjali, Tone?

PRVI MOŠKI: Ma, ne, ko sem se zbudu, sem se zrajtal, da moram nest rezervo k vulkanizerju. To je blo vse.

Vsi molčijo, med glasbo slišimo klice galebov, ki zvenijo kot smeh. Po kratkem premoru se analiza nadaljuje.

ANALITIK: Pa smo prišli do vas, Mirko. Kako ste?

DRUGI MOŠKI (*živčno, zadržano*): Hvala, gre.

ANALITIK: Bi nam zaupali, kaj ste sanjali?

DRUGI MOŠKI (*živčno, nerad, a se ne more izogniti*): Ja, seveda.

DRUGA ŽENSKA: A so ble spet nune?

ANALITIK: Gospa Blaža, prosim vas.

TRETJA ŽENSKA: Jaz rabim kavo in cigaret.

ANALITIK: Saj smo komaj začeli, Dora. (*Kratek premor.*) Oprostite, Mirko.

DRUGI MOŠKI: Je že v redu.

ANALITIK: Izvolite, prosim.

DRUGI MOŠKI (*počasi, s težavo*): Sanjal sem ... da se sprehajam ... po... po goščavi ...

DRUGA ŽENSKA (*Kratek čas posluša, potem eksplodira.*): On ima vedno iste sanje.

ANALITIK (*strogo, ogorčeno*): Gospa, prosim. Tudi vas smo poslušali.

DRUGA ŽENSKA (*zamrmra*): Ampak to že vse vemo.

ANALITIK: Če se gospodu Mirkotu zdi, da bi nam rad zaupal, kaj je sanjal ...

ČETRТА ŽENSKA (*Govori zelo pravilno, a neprisiljeno.*): Mirku.

ANALITIK: Prosim?

ČETRТА ŽENSKA: Mirku.

ANALITIK: Kaj sem pa jaz rekel?

ČETRТА ŽENSKA: Mirkotu.

ANALITIK: Aja. (*Kratek premor.*) Oprostite, hodite po goščavi ...

DRUGI MOŠKI: Sprehajam se ... po goščavi ... gosti goščavi ... noge se mi zapletajo v podrast ... vse smrdi po vlagi ... izgubljen sem, ne vem, kaj bo, ne najdem ven. (*Premor.*)

ANALITIK: Mhm.

Drugi moški dvakrat zakašlja in pogoltne slino. Premor.

DRUGI MOŠKI: Blodim in blodim ... postaja me strah ... ko naenkrat v daljavi zagledam postavo ... spotikam se, (*poudarja besede z udarci dlani po kolenu*) hitim k njej, ko pridem do nje, vidim ... da je nuna. (*Se živčno zasmije.*)

ANALITIK: Nuna.

DRUGI MOŠKI: Nuna.

Vsi molčijo, med glasbo slišimo klice galeb, ki zvenijo kot smeh. Po kratkem premoru se analiza nadaljuje.

ANALITIK: Je to vse?

DRUGI MOŠKI: Vse.

ANALITIK: Kaj pa počne ta nuna?

DRUGI MOŠKI: Kako kaj počne?

ANALITIK: A moli?

DRUGI MOŠKI: Ne, stoji.

ANALITIK (*premor*): Vam kaj reče?

DRUGI MOŠKI: Nič ne reče.

ANALITIK: Kako se pa počutite, ko jo zagledate?

DRUGI MOŠKI (*razmišlja*): Kako se počutim? (*Premor.*) Ja, odleže mi. Odleže mi ... ker je goščava nevarna.

ANALITIK: Zakaj je nevarna?

DRUGI MOŠKI (*odločno*): Tam so kače.

PRVI MOŠKI: A je tut kakšno jabko?

DRUGI MOŠKI: Ne, so same smreke.

PRVI MOŠKI: Pol ne more bit kaj dost podrasti, če je smrekov gozd.

ANALITIK: Tone, saj se pogovarjamo o sanjah. (*premor, potem Četrta ženski*)
Zdaj ste pa vi, gospa Janja.

ČETRТА ŽENSKA: Hvala. (*Kratek premor.*) Torej, jaz sem tudi sanjala o
gozdu. Sprehajala sem se ...

ANALITIK: Pozor...

ČETRТА ŽENSKA (*se popravi*): ... sprehajam se po gozdu, povsod ptiči,
čivkajo, pojejo, žvrgolijo. Pomlad je, vse cveti, vse žari. Čez nekaj časa
pridem do jase. Na jasi je kip. Približam se kipu in grem okrog njega. V
bistvu je bolj steber kot kip, nobenih napisov nima, nič oznak, samo velik,
debel, gladek steber, ki raste v neskončnost. Dotaknem se ga. Pobožam
ga. (*Premor.*) Nič. Potem je zvonila ura.

*Vsi molčijo, med glasbo slišimo klice galebov, ki zvenijo kot smeh. Po kratkem
premoru se analiza nadaljuje.*

ANALITIK: No, vsi ste povedali, kaj ste sanjali, zdaj pa je čas, da si postavite
vprašanja. Kar ... le pogumno ...

Premor, vsi molčijo.

ANALITIK: Pa vi začnite, Janja, ker ste bili prej zadnji.

ČETRТА ŽENSKA: Dobro, bom jaz. (*Premor.*) Jaz bi gospoda Toneta vprašala.
Če vam je prav, Tone.

PRVI MOŠKI (*možato*): Kar dejte, mene ni nič strah.

ČETRТА ŽENSKA: A greste radi na morje?

PRVI MOŠKI: Zelo rad, gospa. Že ko sem bil majhen, sem rad šel.

ČETRТА ŽENSKA: Pa vam je všeč ali je bolj obveznost?

PRVI MOŠKI: Prov všeč, nobena obveznost.

ČETRТА ŽENSKA: Vas ni nič ... recimo ... strah?

PRVI MOŠKI: Mene ni nikol strah. Kaj se pa če zgodit. Še ni nikol kdo umrl, če
je šla guma. Mal je pa sitno.

Premor.

ANALITIK: No, če je to vse, bi kar vi naprej, Tone.

PRVI MOŠKI: Jaz bi vprašal kolega tu na levi.

ANALITIK: Mirko, a bo šlo?

DRUGI MOŠKI: Ja...

Kratek premor.

PRVI MOŠKI: Od kod je pršla tista vaša nuna?

DRUGI MOŠKI (*zmeden, razmišlja*): Ja ...

ANALITIK: Pomislite, Mirko.

DRUGI MOŠKI: Eeem, najbrž iz samostana.

PRVI MOŠKI: Pa je kje tam okoli kakšen samostan?

DRUGI MOŠKI (*odločno*): Ne.

PRVI MOŠKI: Ampak nune ne živijo kr v gozdu.

DRUGI MOŠKI (*razmišlja*): Ne.

PRVI MOŠKI: Pa ste vi kdaj res srečal nuno v gozdu?

DRUGI MOŠKI (*skoraj zgrožen*): N-ne, jaz ne hodim v gozd. Nikoli.

Premor. Vsi molčijo.

TRETJA ŽENSKA: A lahko zdaj jaz?

ANALITIK: Kar. Izvolite.

TRETJA ŽENSKA: Blaža, a ti Antonio reče kaj po špansko?

DRUGA ŽENSKA (*živahno*): Čakaj, da pomislim ... Ne vem. Kaj bi pa rekel, saj jaz ne znam špansko.

TRETJA ŽENSKA: Vamos.

DRUGA ŽENSKA (*se smeje*): Vamos.

PRVA ŽENSKA (*sodeluje*): Vamos, čikita.

Vsi razen analitika in Drugega moškega se smejejo.

DRUGA ŽENSKA (*ponovi*): Vamos, čikita.

TRETJA ŽENSKA (*nestrpno*): Čikite, jaz rabim en čik.

DRUGA ŽENSKA (*Analitiku*): A mamó lahko pavzo?

ANALITIK: Če želite.

TRETJA ŽENSKA: Zelo želimo.

PRVI MOŠKI (*se pretegne*): Jooj, jest dons že cel dan sedim.

Vsi se začnejo premikati in presedati.

ANALITIK: Še prej bi pa naredili eno vajo, ki je še nikoli prej nismo. Pa bomo potem nadaljevali z vprašanji. Se strinjate?

Mrmraje in obotavljaje se strinjajo.

ANALITIK (*razlaga z umirjenim, nevtralnim, profesionalnim glasom*): Torej, sobo bomo zatemnili ... da vam ne bo nerodno ... potem pa bo vsak od vas proizvedel en zvok. Lahko z usti, rokami, predmeti ... kakor želite. Razumete?

DRUGA ŽENSKA: Pa potem?

ANALITIK: Potem boste povedali, kakšne asociacije so se vam porodile ob določenih zvokih. Ob drugih ali ob svojem.

TRETJA ŽENSKA: Pa mi ni treba povedati, kateri zvok je bil moj?

ANALITIK: Samo, če želite.

TRETJA ŽENSKA: Kako bomo pa vedeli, kdaj začeti?

ANALITIK: Bistveno je, da se sprostite. Ne hitite, kar vzemite si čas.

PRVA ŽENSKA: Kaj pa, če nimamo nobene ideje?

ANALITIK: Saj bo začel kdo drug.

Zaslišimo klice galebov, ki zvenijo kot smeh. Analitik vstane, stopi do CD-predvajalnika ter prekine glasbo in galebe.

ANALITIK: Tako. Brez glasbe. Smo pripravljeni?

DRUGI MOŠKI (*plaho*): A boste tudi vi proizvedli kakšen zvok?

ANALITIK: Če bom začutil, da je potrebno. (*Kratek premor.*) Vsak samo enkrat, velja? No, zdaj ugašam luč. (*Klik stikala.*)

Kar precej časa vlada grobna tišina.

Potem nekdo tleskne z jezikom.

Skoraj takoj zatem nekdo dvakrat ploskne.

Kratek premor.

Nekdo kihne.

Ženski glas vošči na zdravje in se takoj opraviči. ("Pardon.")

Premor.

Nekdo zamijavka, ne preveč pristno.

Nekdo potrka.

Premor.

Znova nekdo potrka, tokrat močneje.

Premor.

Spet nekdo potrka, zatem slišimo odpiranje vrat

Klik stikala, Analitik prižge luč.

Prišleki drug za drugim pozdravijo. Pozdravljanje in odzdravljanje.

MOŠKI PRIŠLEK: Oprostite, a ni tu zdaj kuharski tečaj?

ANALITIK: Mi smo skupina za analizo.

MOŠKI PRIŠLEK: Pa saj je torek danes.

Mrmraje se pogovarjajo.

MOŠKI PRIŠLEK: Ob torkih mi tukaj kuhamo. Od šestih do pol osmih.

ANALITIK: Ampak mi imamo ob tej uri vedno analizo. 45 minut. (*Premor.*) Po navadi smo tu zraven, pa se je gretje pokvarilo in so mi zagotovili, da je ta soba prosta.

Premor.

DRUGI MOŠKI (*plaho*): Kaj pa kuhate danes?

ŽENSKA S POROM: Kokavan in riž s porom.

DRUGI MOŠKI (*Ne razume, a si ne upa ponoviti vprašanja.*): Aha.

DRUGA ŽENSKA: Kako ste rekli?

ŽENSKA S POROM: Kok-a-van in riž s porom.

DRUGA ŽENSKA: Nič ne razumem.

ŽENSKA S POROM: Piščanca z vinom. (*S francoskim naglasom.*) Coq au vin.

DRUGA ŽENSKA: Ampak, če prav vidim, je to puran.

ŽENSKA S POROM: Ja, piščancev je zmanjkalo.

Premor.

ANALITIK: Nismo še končali, zagotovili so nam, da je tukaj prosto. Bi lahko vi kuhanje prestavili na naslednji torek?

MOŠKI S PURANOM (*Zašušti z vrečko.*): Ampak tale orel se je že odtajal, ne morem ga še enkrat zamrznit.

Premor.

TRETJA ŽENSKA: Jaz grem na en čik. (*Premor.*) Tone, bi vi tut enga?

PRVI MOŠKI: Ja, pa bi res.

TRETJA ŽENSKA: Midva z Antoniom si bova vzela mal pavze. Dve minutki. Dokler se ne zmente.

Odideta, slišimo, kako se njuni koraki oddaljijo.

MOŠKI S PURANOM: (*Zašušti z vrečko.*) Janja?

ČETRТА ŽENSKA: Ja?

MOŠKI S PURANOM: Janja, jaz sem. Živjo. (*Zašušti z vrečko.*)

ČETRТА ŽENSKA: Oh, Damjan! Oprosti, te nisem spoznala, po vseh teh letih.
(*Premor.*) Si pa shujšal!

MOŠKI S PURANOM: Aja, ja, pa sem res. Že nekaj časa je tako. Zdaj zdravo jem, veš. (*Premor.*) Pa kuham. Enkrat bi morala poskusit, kako dobro kuham.

ČETRТА ŽENSKA (*se nasmehne*): Ja, pa bi me res zanimalo. (*Premor.*) A to si se vse tukaj naučil?

MOŠKI S PURANOM: Ja, zdaj hodim že leto in pol. (*Se ozre okrog.*) Kaj pa vi delate?

ANALITIK: Mi smo skupina za analizo sanj.

Premor.

MOŠKI S PURANOM: A bi rada poskusila? Tako ali tako zmeraj ostane.

Mrmranje.

ANALITIK: Mislim, da nima nobenega smisla, da nadaljujemo. Naslednji teden bomo morali preskočiti, ker grem na konvencijo v Ženevo. Torej čez štirinajst dni. Če se strinjate.

Mrmraje se strinjajo.

MOŠKI PRIŠLEK: Dejmo potem to mizo malo prestavit.

Slišimo šumenje, ropotanje, korake in prestavljanje mize.

Kratek premor.

MOŠKI PRIŠLEK: Gremo po lonce?

Ostali pritrtilno zamrmrajo. Slišimo cel kup korakov, ki se oddaljijo.

Premor.

Tišina traja nekaj časa, potem spet zaslišimo korake, tokrat so hitrejši in bolj odločni. Prikorakata Tretja ženska in Tone.

TRETJA ŽENSKA: Kje pa so vsi? Ja, Mirko, Janja, a vas pa niso vzeli sabo?
(*premor*) Če so vsi šli, pa gremo še mi, kaj, Mirko?

Premor.

TRETJA ŽENSKA: Kaj pravta, Tone, Mirko? A gremo v bar, tam čez cesto? Na en čajček z rumom. Janja, vi? Ne? No, pa na svidenje.

Vsi trije odkorakajo. Zdaj Četrta ženska in Moški s puranom ostaneta sama. Kratek premor.

MOŠKI S PURANOM (*plaho*): Janja, veš kaj ... a bi šla ti mogoče v kino?

ČETRТА ŽENSKA (*rahlo začudena, a ji je zamisel všeč*): Ja, veš da bi res.

MOŠKI S PURANOM (*kratek premor*): Potem pa pejva, še preden pridejo nazaj. (*Slišimo, kako vstaneta. Šuštenje vrečke. Glas se čedalje bolj oddaljuje.*) Vem za en dober film, ki ti bo gotovo všeč. Potem greva pa lahko kaj pojest. Če boš imela čas, seveda. (*Zapiranje vrat.*)

Nekaj trenutkov tišine. Nato zaslišimo meditativno glasbo s CD-predvajalnika in klice galebov, ki zvenijo kot smeh. Glasba traja približno minuto, nato zbledi, sledi le še nekaj galebjih klicev.

Konec.